U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. J.,** zastoupeného advokátkou JUDr. Alžbětou Prchalovou se sídlem Dřevařská 25, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2009 čj. OAM-479/VL-10-08-R2-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2010 č.j. 56 Az 15/2009 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2010 č.j. 56 Az 15/2009 - 32, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví citovanému rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Z napadeného rozsudku krajského soudu vyplývá, že soud neshledal důvodnými námitky žalobce proti procesnímu postupu žalovaného; nedůvodnou shledal rovněž námitku, že žalovaný při hodnocení listinných důkazů postupoval nepřezkoumatelným způsobem. Jako nedůvodnou posoudil krajský soud rovněž námitku žalobce, že nesouhlasí s tím, jak se žalovaný vypořádal s listinnými důkazy, které předložil. Podle názoru krajského soudu žalovaný své rozhodnutí řádně zdůvodnil, je srozumitelné a přezkoumatelné, zabýval se rozhodnými skutečnostmi a z odůvodnění je patrno, jakými právními úvahami se při rozhodování řídil. Krajský soud se zabýval otázkou, zda požadavek na registraci náboženských skupin v Kazachstánu a z toho vyplývajícího zákazu aktivit všech náboženských skupin, které registrovány nejsou, je legitimní. Soud se ztotožnil s právním názorem Nejvyššího správního soudu v obdobné právní věci, že požadavek povinné registrace náboženských skupin v Kazachstánu je zcela legitimní,

odůvodněný zájmem na ochraně bezpečnosti osob, a nelze jej proto považovat za výraz porušování lidských práv (náboženské svobody). Podle názoru krajského soudu se žalovaný v dostatečném rozsahu zabýval posouzením možnosti udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Podle krajského soudu žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že by bylo namístě zvažovat udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14b zákona o azylu nebo humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a žalovaný tyto výroky řádně odůvodnil. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uvedl, že s rozsudkem nesouhlasí, neboť má za to, že předchozí řízení trpí vadami spočívajícími v tom, že skutková podstata, z níž soud v napadeném rozhodnutí vycházel, je v rozporu se spisovým materiálem. Stěžovatel dále uvedl, že nemá právnické vzdělání, neovládá dostatečně český jazyk a není tedy schopen přesně určit, která zákonná ustanovení byla rozhodnutím krajského soudu porušena. Požádal proto o ustanovení zástupce, který by kasační stížnost řádně doplnil a zároveň ho v řízení o kasační stížnosti zastupoval.

Vyjádření ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Krajský soud usnesením ze dne 14. 5. 2010 č. j. 56 Az 15/2009 - 49 stěžovateli ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupkyní advokátku JUDr. Alžbětu Prchalovou.

Krajský soud usnesením ze dne 14. 5. 2010 č. j. 56 Az 15/2009 - 50 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, a kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno. Stěžovatel byl současně poučen, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta.

Na tuto výzvu stěžovatel nereagoval.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nutno odmítnout, a to z těchto důvodů:

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze parafrázoval § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž by uvedl, jaké konkrétní skutkové a právní důvody ho vedou k tvrzení, že napadený rozsudek je nezákonný, trpí vadami řízení či že trpí jinými vadami [§ 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.]. Krajský soud proto stěžovatele v souladu se zákonem vyzval, aby tyto důvody konkretizoval, na což stěžovatel nereagoval.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li kasační stížnost v této lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o kasační stížnosti odmítne.

V projednávané věci nebylo možno ze shora uvedených důvodů v řízení o kasační stížnosti pokračovat, protože stěžovatel přes výzvu nevymezil a nekonkretizoval důvody

kasační stížnosti, kterými by se Nejvyšší správní soud zabýval. Nejvyšší správní soud proto podle § 37 odst. 5 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Ustanovené zástupkyni stěžovatele JUDr. Alžbětě Prchalové nebyla přiznána odměna za zastupování, protože nebylo prokázáno, že by ve věci učinila nějaký úkon právní služby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu